

Előfizetési feltételek.
 Egesz évre . 5 frt — kr.
 Félévre . . . 2 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 sági jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Italmérők és kocsmáro-
 sok részére az »Italmérők
 Közlönyé«-vel együtt
 egész évre 4 frt.

Az előfizetések
 postautalvánnyal
 eszközöndők.

Egyes számok 10 kr-ával
 kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
 többszöriért 1½ kr. fize-
 tendő. Bélyegdíj minden
 egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
 mond sor díja 15 kr.
 Hirdetőirodák, előfizetők
 vagy gyakori hirdetők
 tetemes díjkedvezményben
 részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
 küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
 Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
 — VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főter. 8. szám alá) intézendők.
 Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Ujházy Lajos meghalt.

Gömörvármegyének gyásza van. Ujházy Lajos vármegyénk főjegyzője nincs többé.

Rövid, de kínos szenvedés oltotta ki a 72 éves, de ifju erővel rendelkező aggastyán életét.

Mintha nem mert volna nyílt csatába bocsátkozni vele a kegyetlen halál, orvvul támadta meg, nehogy a vasakarát azon parancsa, hogy »még nem, még elv é g z e n d ő m u n k á m v a n«, — megállítsa ádáz munkájában, mely így ma már egy folyton a közügy javára eltöltött munkás élet roncsain üli diadalát.

Megdöbbenve állottunk meg ravatalánál, azon kitörő kérdéssel ajkunkon, miért kell, hogy az ember legszebb munkája, sokszor talán legszebb reményei között a végzet iszonyú parancsszavára egyszerre csak itt hagyja fáradtságos életkört, itt munkájának gyümölcsét, itt szeretteit és sirba térjen azzal a néma szóval ajkán, volt am?

E megdöbbenést, e kérdést, nem osztalja el a haldoklónak agg kora, nem a napról napra szemünk előtt ismétlődő tapasztalás, fel-feltör az újból, feltör kivált akkor mikor oly kiváló férfiúnak állunk ravatalánál, milyen Ujházy Lajos Gömörvármegye főjegyzője volt.

Férfiu volt a szó legteljesebb s legnemesebb értelmében, ki életét — az emberi rövid életkort számítva — hosszú életét a közügy javára, embertársai igazainak megvédésére áldozta.

Egy valódi Cátó, kit az igazság ösvényéről soha semmi le nem téríthetett.

Kegyet nem kért, nem keresett soha, egyedül lelkiismeretének parancsa, mely folyton az igazságot szolgálta volt tetteinek irányadója, s egyedül lelkiismeretének megnyugtató ítélete volt hosszú munkás életének egyedüli vágya.

Mint hivatalnok, mint köztisztviselő, a pontosság, a rendszeret, az ügybuzgalom megtévesztő jelképe volt.

A közügy, a vármegye közönsége, tisztviselői, szerettei, a szerető testvér, nagybátya, rokon, jó barát, mély fájdalommal szívökben kísérték végső nyughelyére, honnan többé nem jöhet vissza a közügy igazait munkálni.

Sirjánál Lukács Géza vármegyei tb. főjegyző búcsuzott el tisztársai nevében a megboldogulttól, egy szép, meleghangú beszédben, melynek elhangzása után mindenki azt mondta: Ujházy Lajos csakugya ilyen volt.

A beszéd szövege a következő:
 Mélyen tisztelt gyászoló közönség!

A jelen szomorú kötelesség lerovásánál — midőn szeretteink köréből oly egyént kísérünk végső nyughelyére, kivel csak pár nappal előbb a köz- és magán élet mezején életerővel megáldott voltában érintkezünk — önkénytelenül megdobb az szívünk, lelkünkét komor gondolatok töltik el az ember véges voltán, sóhajt küldünk az egek urához: vajha mindennap helyesen fejeznék be teendőinket, hogy a gondviselés szózatára nyugodtan hajthatnók álomra fejuinket. Mert keveseknek adatik, kiket embertársaink gáncs nélküli elismerése kísér az örök nyugalomra.

Miként a czedrus emelkedik ki rosznyóbá-

nyai Ujházy Lajosnak, vármegyénk érdemes főjegyzőjének alakja a mindennapi emberek sorából. Ifju korában szeretett hazánk önvédelmi harcában nem késett felajánlani véréit, életét, s hogy hasznos szolgálatokat tett, igazolja szerzett honvéd-főhadnagyi rangja s az a tény, hogy szent harcunk leveretése után a zsarnoki önkény kegyerére kényszerített honfi, bánatát Olaszország ege alatt, mint besorozott császári közlegény sirhatta le.

Az alkotmány ébredésével 1861-ben vármegyénk zöld asztalánál látjuk, mint első aljegyzőt férfi erejének nem közönséges buzgalomával, míg a felcsillámoló nap hirteleni leáldozta után otthagyja kedves helyét, mely többé élete útjára rózsákat nem nyithat; s mert élni s másoknak hasznára lenni kívánt, ügyvédi pályára lép. Szép hivatás nemes kezében, s ő nemesek egyik legnemesebbje vala. Éjt nappalá téve munkálta mások javát, bő jutalmazást nem kérve, nem várva; mignem vármegyénk közönségének 1872. szeptember 1-én nyilvánított közakarati bizalma főjegyzői állásra emelte. Huszonegy hosszú éve ennek, s ha igaz, hogy a népszerűség amily könnyen megszerezhető, még könnyebben el is játszható: ugy Ujházy Lajos kétségtelenül azon kevesek közül egy, ki hivatásának magaslatán állva, magát mindvégig érvényesíteni tudta s a közkedveltséget soha egy percze sem vesztette el.

Mint ifjut, ki telve szeretettel, életvidorsággal; mint férfit tiszta homlokkal, nemes ambíciókkal, mint hajlott korut fiatalos hévvel látjuk munkálkodni köz- és magán életünkben. Voltak azonban nem szeretett napjai. Embertársain, kiket bizalommal környezett, megcsaldott; becsületes munkásságának gyümölcse kiesett kezéből, ezen csapások szívét méreggel vonták be; zárkózott leve a nagy társadalommal szemben; de a kiket arra méltattott, igaz szeretettel ölelte meleg keblére.

Hajlithatlan jellem jó és balsorsban; egy valódi Cátó, ki törhetett, de nem engedett, ott

TÁRCSA.

AGÁRVERSENY.

A »Gömör« eredeti tárczája.

Nagy idő vártatva eljött a nap végre,
 Midőn kimehettünk a nagy versenytérre,
 A hol, mint urai életnek, halálnak,
 Szabadságot ad'ának a futó agárnak,
 Hogy a mit sem sejtő tapsi-füles felett,
 Ó tartson ezuttal végső ítéletet.
 Csendes őszi idő borult rá a tájra,
 Nem ragyogott fényvel a napnak sugára;
 Ha nem sütött is nap fenn a magas égen,
 Annál több fény vala a hölgyek szemében,
 A kik ezuttal szépen megjelentek,
 Mint ekességei az agárversenynek.
 Azt hiszem, hogy itten ismétlésbe esném,
 Ha szépségeikre a rimet keresném.
 Neveiket itt most nem írom le sorba:
 A szépség nevékkel már össze van forrva.
 Őket illeti a dicsőség e helyen,
 Mert ily nőtársaság sohaem volt jelen.
 Az érdeklődés itt mindég egyre nagyobb:
 Föl-föl tünedeznek uj és uj csillagok.
 Mint uj vendég jött el most a versenytájra:
 Ragályi Bella és kedves Katinkája.
 Kettő vala még, ki figyelmünk elvonta:
 Ez Alitisz Margit és Vajda Ilonka.
 A verseny kezdődött most Simonyi alatt.
 A hol összejövén a szép lovas csapat,
 Mely, mintegy harcra kész, csatarendbe állván,

Az indulást jelzè itt Ragályi Kálmán.
 Farkas Zoltán, Hámos, Putnokyal valának
 Birái, az itten versenyző agárnak,
 Kik részrehajlatlan ítélték a felett,
 Ha agár fölmaradt, vagy pedig leesett.
 Kettes verseny lévén, a kölyök versenyre
 Csupán két agár lón ezuttal nevezve.
 Kubinyi Gézának jó agara: »Fecske«;
 Versenyző társának lett inellé jelentve
 Szelezki Zoltánnak szép fehér »Hattyu«-ja.
 E kettő ment együtt, a legelső nyulra.
 A lovasok fel' is le sok ideig jártak,
 Mig nem végre mégis, egy nyulat találtak.
 Közben történt a nyulnak felugrása,
 A Hattyu a nyulat azonnal fölívágta
 A nyul most vette csak a nagy veszélyt észre,
 Kinyulott, iramlott, ment nagy messzeségre;
 De már itt a Fecske repült a nyomába,
 Mint vizet a fecske, a nyulat úgy vágta.
 Meg lett fogva a nyul, jó távolra, messze,
 E nyulon győztesként fölmaradt a Fecske.
 Mint kiütő agár, mely nyulat vág, kerget,
 E futással nyert egy szép, fölserelt nyeret.
 Bár Hattyu gazdája ezet nem így hitte?
 Így a tételeknek csupán felét vitte.

A kölyökversenynek itt vége lévén már,
 Az elegyversenyre nevezetett agár.
 Lebocsátott itt a legelső nyulra
 Ragályi Andornak fekete »Varju«-ja,
 Ehhez huzatott ki i't versenyző párnak:
 Szép »Szarvas« agara Hámos Aladárnak.
 Ismét sok időre találtak egy nyulat,
 Melyet nem lehetett nevezni még nyulnak.

De mégis itélve e fölött a birák:
 A fölmaradást a szép Szarvasnak irták.
 Ujra megindultak a deli lovasok,
 De mivel e tájon a nyul nem vala sok,
 Türelme fogyott az uri társaságnak.
 Nem várták futását az uj két agárnak,
 Mely ezen futásra vala leeresztve.
 Egy, a Kubinyi, a díjnyertes »Fecske«,
 A melynek sors szerint itten párja vala:
 Repeczky Andornak a »Szarvas« agara.
 A szép lovas csapat nyulkeresés végett,
 Majdnem két óráig járta a térséget,
 Midőn egyszer ugrott a tarlóban a nyul,
 Melynek végső napja csakugyan alkonyul,
 Mert bár távol ugrott, a Fecske beérte,
 Hosszu futás után lett a nyulnak vége.
 Beleunván immár a nyul keresésbe,
 Jöttek a lovasok befelè ebédre.
 De még felugrattak utjokban két nyulat,
 A két agár ismét utána a nyulnak.
 E nyulakat itt is csak a Fecske verte
 És imigy főrall fölmaradt a Fecske.
 Elmúlt délután több mint három óra,
 Midőn összejöttünk a találkozóra
 Gömör-Simonyinak iskolatermébe,
 Hol a társaságot várták az ebédre.
 A honnan felhetre vidám, jó kedélyvel
 Oszlott a társaság jobbra-balra szélylyel,
 Hogy pihent erővel lásson neki másnap,
 A még fölmaradott agárfuttatásnak.
 Hogy kimentünk másnap a tágas Dobrára,
 Fényt lövelt, ragyogott a napnak sugára,
 Mely az elmúlt éjnek nyugodalma mellett
 A társaságban jó hangulatot keltett.

hol gondolkozása szerint jogos téren állott, kit sem anyagi előny, sem dicsőség, sem a félelem meg nem ingathatott; s ki intézkedéseivel személyt soha, de mindig az ügyet, igazságot ismerte.

Ily erényekkel levő férfiú elvesztése csapás e vármegyére; szomorú szívvel is búcsuzom el tőle ennek nevében; de fájdalmas is, sokkal fájdalmasabb nekünk, tisztársainak, kik sok évet át ismertük szívjószágát, kiknek első munkása, hűség tanítónk, utbaigazítónk s őszinte barátunk volt.

Az enyészett anygala borítá reá gyászfütyölát, jelezvén, hogy Újházy Lajos nincs többé — de büszke tiltakozással szállunk véle szembe, mert a költő szavai igazak nála: nem halt ő meg egészben, mert tetteiben éreznél maradandóbb emléket emelt magának.

Legyen áldott emléke; s nyughelyén édes pihenése!

A nagyőrcei volt szláv gymnásium.

Az október 27-iki vármegye-bizottsági közgyűlés foglalkozott a nagyőrcei volt szláv gymnásium ügyével, hogy azt végleg rendezze. A terjedelmes bizottsági jelentést, melyet a közgyűlés helyeslő tudomással fogadott, e helyen közöljük. Sok fáradságot igényelt munka, mely teljes világot vet az ügyre, főleg Bornemisza László alispán, bizottsági elnök és Lukács Géza tb. főjegyző, s bizottsági jegyző körültekintő ügybuzgalmát dicséri. A jelentés a következő:

Tekintetes törvényhatósági közgyűlés!

A vármegyei törvényhatóságnak megbízatásában eljárva, van szerencsénk a felosztott nagyőrcei szláv gymnásium ügyére vonatkozó jelentésünket a következőkben tisztellettjesen előterjeszteni:

Mindenekelőtt elmulaszthatatlan és kedves kötelességünknek ismerjük nyilvánvalóvá tenni, hogy ezen nagyfontosságú és terjedelménél fogva is feleltetőbb bő anyagot szolgáltató ügyiratok rendezése és a tényállásnak kellő világlatba helyezése oly óriási munkát képezett, melyhez ha nem is megoldhatatlan, de mindenesetre tetemes időt és nagy fáradságot igényelt volna, bárki oly egyének, ki ezen kérdést elejétől kezdve a mai napig folytonosan nem ismerte.

A tekintetes törvényhatóság által kiküldött bizottság egyik tagja volt csupán ezen szerencsés helyzetben, ki nem irtózott ezen munka fáradsalmaitól, önzetlen hazafisággal vállalkozott a nehéz munka teljesítésére s azt becsülettel el is végezte. Méltó ő a tekintetes törvényhatóság elismerésére s tisztellettjesen javasoljuk is, hogy kifejtett munkásságáért a vármegye közönsége róla jegyzőkönyvileg emlékezzék meg. E férfiú az általános tudomás szerint is a minden szépért, nemesért lelkesülő igaz hazafi, Mihalik Dezső vármegyebizottsági tag.

Mielőtt a részletekre térnénk át jelentésünkkel, ki kell emelnünk azt, hogy Mihalik Dezső nemcsak az ügyiratokat rendezte egymáshoz tartozandóság figyelembevételével rendszeres egészbe s az oknyomozó történelem hivatott kutatója részére használható állapotba, hanem mindezekről

terjedelmes jelentést is terjesztett elő bizottságunknak, mely jelentés történelmi részének átvételével mellett s a törvényhatósági közgyűlés asztalára most elhelyezett iratok alapján már csak azon indokok is, hogy a tekintetes közgyűlés ezen rég folyamatban levő fontos ügy mikénti lebonyolításáról s az azokban résztvevő nagy férfiakról kellő tájékoztatást szerezzen, a következőket tartjuk szükségesnek elmondani.

A nagyőrcei szláv ág. ev. főgimnázium tudomás szerint a gömői ág. ev. főesperesség 1862. évben Dobsinán tartott gyűlésének határozatából a legjobb hazafiak közreműködése mellett alapított.

Már 1869-ben kétségtelenné vált, hogy ezen tanintézet egy hazaelengető nemzeti irány szolgálatában áll és egyedüli hivatását az egész országból, sőt annak határain túlról is ide toborzott ifjak pánszláv irányú nevelése képezi, vagyis évtizedek alatt lehetőleg az egész től nemzeti-ségnek pánszláv szellemben való átalakítására, tehát országunk és hazánk végfelozslásának előkészítésére. S ezen szellemnek a rajongásig lelkes, merész, sőt kihívó szolgáló nyers és vad gyűlölettel veseltettek minden iránt, a mi magyar, és ezt az irányt beoltották az ifjuság kebelébe is elannyira, hogy a városi csekély alig 5-6 főből álló értelmiségének felkellett támadnia a már nyilvánosan fejüket büszkén fölemelt hazaárulók ellen.

Nagyőrce város, mely 1848-ban még tiszta hazafiságnak minden jelét adta, ezen pánszláv aera alatt azon párt uralma alá kerülvén, mint egy-egy évtizeden át szintén azon szellemnek lett előmozdítója, pártolója. A város főleg iparos polgárságának legnagyobb része ezen pánszláv elemekkel egygyé olvadt, s ezen szellem senki és semmi hatóság által nem üldözve, de sőt megtörve, már egy megbonthatatlan erős bástyát készült teremteni Nagyőrce városából saját céljaira. A politikai helyzet kedvezett e törekvéseknek, mert a Schmerling korszak alatt az ál-alkotmányosság szomorú napjaiban a politikai jogok szünetelése folytán sehonnán nem volt a szükséges erő ezen üzelmek elnémitására előteremthető.

1867. év után az alkotmány helyreállításával az újabb politikai életkedvet, erőt és bátorságot öntvén Nagyőrce város nehány még megmaradt jó hazafiába, tömörült, s a tanintézet s ennek vezérférfiai a pánszláv szellem terjesztői ellen megkezdett a támadás.

Első feladatuk volt tömörülni bár számról csekély, de az ellentáborhoz hasonló lelkes pártot alakítani, együtt taktani, az ellenfél mozgalmát figyelemmel kísérvén, a vármegye és befolyásos férfai s az evangélikus egyház jóakarátát, majd pártfogását kinyerni, a városban a jobbnak látszó elemet magukhoz édesgetni, főleg pedig a városházát elfoglalni s a város élére tiszta hazafiakat állítani.

Mindez a hazafias ügyhöz méltó lelkesedés, áldozat és munkával létesült is, s egy alkalmas pillanathoz — bár törvényes alapot nélkülözöleg — rögtönös városi tisztújítás tartatott, azon boldog emlékü Cseh Lajos volt vörössapkás

De már nem volt idő a döntő csatára. Indult a társaság Szombatba bankettre, Hol minden fáradság el vala feledve, Hol a fiatalság sorakozva tánczra: Hajnalhasadásig járta, egyre járta. Harmadik nap reggel, a kik megjelentek: Elnökök, a bírák és az érdekeltek, Urnök csak egy kocsin valának odakint: Özvegy Putnokyné és kedves lánya, Mathild S kire ha azt mondom: szép, bátran illik az, Ifj. Putnokini, Károlyi Sárika. A legszebb nap jutott a döntő csatára, Fényesség lövelt a dobrai határra. Az idő így nagyon meleg lón, nem hives, Jött erővesztővel Ragályié »Hires« Erővesztő szintén övé volt, a »Sári« A mult szép időkből ismerjük őt már mi. Egy jó nyul ugrott fel, ment is messze-messze, Sári is, Hires is egyre verte, verte, Mig nagy futás után meglett fogva végre Épen a dobrai országot szélébe. Most jöttek nyulat a dobrai határra, Még egy nyul kellett a döntő csatára. Kevés keresésre a dobrai gyepen Fölugrattak egyet meglátva, csendesen. A Szarvas és Hires maradt végcsatára, A fölugrott nyulat mind a kettő vágta, De azért itten is a szép Hires mellett Ujra Szarvas kapta meg a dicséretet. Közakarát szerint kerestek egy ujat, Még pediglen egy jót az utolsó nyulnak. Mondjárt találtak is, jól ment mind a kettő, De mégis Szarvas lett e nyulon is első A disz ezüst óra, a versenydíj tárgya, Esett így Hámosnak Szarvas agarára, Egy hossza esztendőn át várván a Hires: A mikor még ő is lehet ilyen hives?...
LENGYEL LÁSZLÓ.

Farkas Zoltáné jött most első a »Krajczár«, A mely a nyul után mindenkor bizton jár És mely a futáshoz szintén meg van szokva, Fay Barnabásé jött hozzá a »Szoknya.« Hatalmas dobrai nyul kelt fel a gyepen, A melyik megfogja, az ám agár legyen. Krajczár vérző lábbal iramlott utána, Szoknya is beérte, de azért nem vágta. Bírák kihirdetvén itt az ítéletet: Kijelentették, hogy mindkettő leesett. Második futásra le lett itt eresztve Hámos Aladárnak agara a »Fecske«, Melynek e futásnál méltó párja vala, Ragályi Gyulának szép »Hires« agara. Hosszas keresésre találtak egy nyulat, Az agarak rögtön utána indultak. Hámos Aladáré, a jó futó Fecske, Bár egyszer zsinórban húzott el mellette. De megiramlik itt a másik szép agár, A nyulat beéri, egyre vagdálja már, A nyul igyekezett a nagy erdő felé, De a töltésen túl már halálát lelé. A midőn megölték agarak a nyulat, A zajra ugrattak közelből egy nyulat. Rögtön utána ment a Hires és Fecske, E nyulat is j bban csak a Hires verte, E két futás után megjövén a bírák: A fölmaradást a szép Hiresnek írták. Lovasok ezután még nagy tért bejártak, Nyulat óra számrá sehol sem találtak. A nap már hanyatlott, azon vették észre, Így nyulat keresni mentek a vetésre. Alig hogy rátértek, ki vágódott a nyul, Mely után Hámosnak szép Szarvasa indul, Összevetés szerint lett hozzá eresztve, Kubinyi fekete agara a Fecske, De mire a Fecske a nyulat beérte: Szarvas által vágva, fogva lón és vége. Egy futás lett volna, az utolsó hátra,

honvéd-főhadnagy, polgármesternek, Prékopa Károly főjegyzőnek választatott, harmadik társul Árvay József egyszerű iparos, de tántoríthatlan hazafi, pénztárnoknak meghagyatott.

Ezen első és legmerészebb, de egyszersmint legfontosabb actió sikerült, ámbár a városházát, a választás törvényessége vitatattván, e lelkes tábornak még elfoglalnia is kellett.

Ezen, most említett tisztújítás a pánszláv liga részéről egy a vármegyénél, mint a miniszteriumnál megtámadtatásban részesült s éveken keresztül folyt az ügynek lebonyolítása, az 1872. évi községi törvény alapján megjejtett rendszeres választásig, mely alkalommal már csaknem lehetlenséggel határos lelkesedés, szorgalom és munka után a magyar párt teljesen szervezve nézett a jövő elé és sikerült is a város kormányzatára általában lelkes hazafiakat választaniok.

Ezzel a nagyőrcei volt szláv gymnázium sorsa eldőlt.

A hazafias párt mindinkább tömörült, erősödött. Érintkezésbe lépett a pánszlávizmus ellen országos érdemeket szerzett boldog emlékü Grünwald Béla zolyomvármegyei alispánal, ki első volt, ki önmaga és vármegyéje felirata által a pánszlávizmus veszedelmes metelyére az ország s különösen a kultuszminiszter figyelmét felhívta. Vármegyénk élén Fay Gusztáv főispán, boldog emlékü Szontagh Bertalan alispán urak összes vezérfiainkkal s hazafias értelmiségünkkel felkerolták az ügyet.

Az evangélikus esperesség kiválóan hazafias, buzgó és bölcs elnöksége, Latinák Rudolf és néhai nt. Hoznek Náthán urak teltre készen, csupán az adatok előterjesztését várták; Czékus István superintendens kipróbált hazafi, pedig, sőt maga Trefort kultuszminiszter ur is mind nagyobb figyelmet szenteltek az ügynek.

A hazafias pártnak tehát egyik kiváló feladatát az képezte, hogy a hazaárulás apostolai ellen az adatokat összegyűjtsék s vádlóként fellépjen, s ezen feladatát együttes buzgalommal minden téren és minden tisztességes eszközzel munkálta is.

A két nehéz év folytonos küzdelmét leirni lehetetlen, s képtelenség szavakat találni azon lelkesedés jellemzésére, mely a kis csapatot a legvégsőre is mindenkor készen találta. Ugyszólván ostromállapotban éltek, lelkesen várva mit hoz a reggel, s tüzőkben legfőlebb nők aggodalma által csillapítva; czéljaik gyorsabb elérhetése érdekében megállapították a »nagyőrcei takarékpénztár«-t ellensúlyozni a »Pomocznica«-befolyását.

E közben kormányunk Nagyőrceére a kir. járásbírószágot helyezte el, melynek személyzetével a hazafias párt a legkitünőbb erővel növekedett.

Ekkor történt, hogy 1874. január, 25-én 590. szám alatt Nagyőrce város polgármesteréhez egy alispáni rendelet érkezett, melyben utalva arra, hogy »Svornost« a nagyőrcei gymnásiumi ifjuságról az ottani kapitánytól egy czikkel közöl, melyben azoknak számos és mindennemű kihágásai soroltnak fel, holott azokról az alispáni hivatalnak jelentés nem tételt s így ezen hivatal a megye területén levő közcsendháborításról csak a napilapokból értesül, felhivatik a polgármester ez ügyekről 8 nap alatt kimerítő jelentés tételére.

Ezzel megvolt adva az alkalom a szláv gymnásium ellen a nyilvánosság és hatóság előtt nyiltan fellépni, a mi meg is történt. A vádanyag egy 1874. évi február 18-án 1239. sz. a. az alispáni hivatalhoz beterveztett emlékiratban foglaltatik, melynek aláírói Bartóffy András polgármester, Prékopa Károly főjegyző, Cseh János aljegyző, Mihalik Dezső, Antalik M., Árvay Samu kapitány, Árvay József pénztárnok, Damrelly Pál városi gazda, Dr. Marczell János városi orvos, Szepessy József plebános, Vjeszt József, Remenyik Dénes, számszerint 12-en valának. Ugyanazem emlékiratot egy másolatban boldog emlékü Czékus István superintendens urhoz is beterveztették.

Ezen emlékirat a vármegye 1874. évi április hó 20-án Pelsőtczön tartott gyűlésén tárgyalatván, az ottan előadott vadakra 1239. sz. alatt egy vizsgáló-bizottság küldetett ki Szontagh Bertalan alispán elnökle alatt Latinák Rudolf, Gál János, Szontagh Pál megyebizottsági tag, Abonyi Pál tiszti főügyész és Maléter Ede főszolgabíró urakból. Ugyancsak kiküldött egy vizsgáló bizottságot a kerület is, Trefort miniszter urnak báró Prónay Gábor egyetemes felügyelőhöz intézett leirata felvált és pedig Czékus István superintendens, Szontagh Miklós társelnöksége alatt Sziklay Ede, Szontagh Pál, Latinák Rudolf, Kramarcsik Károly, Hoznek Náthán, Mikola György és Jankó Miklós urak személyében.

Ezen két bizottság 1874. május 20. és 21-én együttesen működött és a kerületnek az iskola bezárását, illetve annak a protestans intézetek közül törlését a következő határozati javaslattal ajánlotta:

Miután nevezett tanoda jelenlegi pártfogó-ágától és tanári karától az általuk olyszívós következetességgel vallott és gyakorolt elvek folytán a közoktatás terén hazánk érdekében üdvösebb eredményt várni és reményleni nem lehet, a kerület határozatilag mondja ki, miszerint a nagyrőzei főgymnasiumot egyházi kerületünk főtanodájának tovább el nem ismeri, — tőle a létezési jogot és engedélyt, melylyel felruházta, ezennel elvonja, a tanodát az egyház minden javadalmainak élvezetétől kizárja és bezűnttetettnek nyilvánítja.

Ezen határozati javaslat a nagyrőzei esperességi, a miskolczi kerületi, a budapesti egyetemes gyűlésen a legnagyobb ellenagításiók dacára elfogadván, a nagyrőzei szlav gymnásium (i felségének 1874. évi augusztus hó 20. án Münchenben kelt kézirata által feloszlatott) s a felosztás keresztülvitelével a magy. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium által vármegyénk közönsége bizott meg.

Vármegyénk ezen célra az előbb megnevezett bizottságot küldötte ki, mely Szontagh Bertalan alispán elnöke alatt, miután már előbb Bartóffy András polgármester által a patronátust feloszlassa, a vagyont és ügyiratokat átvette s az épületeket zár alá vétele.

Vagyon-zárgondnokul Mihalik Dezső nevezetett ki, kinek utasítása irásban és részletesen megadadott. Ezen utasítás szerint:

a) Átadatott néki az összes ingó s ingatlan vagyon leltárak mellett, gondozás, rendezés, beszedés és elhelyezés végett; különösen utasítatott,

b) ingatlanok jókarban tartása, bérbeadására,

c) a levéltár, könyvtár s gyűjteményeknek a superintendens részére átadására,

d) az ingó s ingatlan vagyon eladására,

e) követelések behajtására,

f) tanárok s az intézet egyéb hitelezőinek kifizetésére,

g) az alumneumi magtári tartozások beszedésére,

h) a sorsjáték lebonyolítására,

i) a Daxner-féle pernek a vagyon kiadása iránti megnyerésére.

Ezen bizottsági eljárásról alispánunk által 5763. és 6101/874. sz. alatt a miniszteriumnak is jelentés tétetett.

A gondnok működése 1876. évi nov. 1-ig, tehát 2 év és 1 hóig tartott s ezen idő alatt mindezen ügyeket lebonyolította, számadását beadta, terjedelmes zárjelentésében mindenről elszámolt, az iratokat alispánunknak személyesen átadta s a további számadás kötelezettsége alól felmentetett, különösen nehéz feladata volt a tanári karral való elszámolás, a Daxner István által az összes gymnasiumi vagyon kiadása iránti hosszas pernek vitele, az 50000. sorjegyre alapított teljes rendtelenségben talált sorsjáték lebonyolítása, valamint a 700 vécán felüli magtári gabona beszedése. A gondnoki zár-jelentésről 1745/77. alispáni szám alatt a miniszteriumhoz is jelentés tétetett.

Szontagh Bertalan alispán az általános rendelkezésén kívül önmagának tartotta fenn

1., az alapítók felszólítását alapítványaik hová fordítása iránt s a pénz begyűltével azok kifizetését;

2., a kötvény — iskola — és alumneumi tartozások beszedését. Amazokat a tisztai főügyész útján, emezeket közigazgatási uton hajtotta be. Az 1877. évi 1715. szám alatti közgyűlési felterjesztésére a magy. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium jóváhagyja a gondnok számadását, az alapítványok aránylagos kifizetési terveit, a kötvényeket a tisztai ügyész útján és a tan- és tápdíjhátralekoknak közigazgatási uton behajtását.

Ezután tehát két teendő maradt

a) a kötvény és tandíj követelések beszedése,

b) az alapítványok iránti intézkedés.

Ezen utóbbi ismét kiterjedt

a) az összes alapítók felhívására, vajjon alapítványaikat vissza követelik-e,

b) az alapító levelek vevény melletti visszaszolgáltatására,

c) a befizetett alapítványok aránylagos kifizetésére.

Mindezen ügyeket boldog emlékü alispánunk, Szontagh Bertalan a legnagyobb eréllyel, szorgalommal s igen nagy munkával önmaga intézte. Minden legkisebb ügyben, minden iratot önmaga fogalmazott s némely apró tartozás beszedésére, az iratok tanúsága szerint, 5—6 hatósággal levezelt.

Az 1874—1886-ig terjedő munkának eredménye volt, hogy

a) bevételeztetett a gondnoki kezelés pénzmaradványával együtt 6385 frt 17 kr., törültetett az iratok szerint 764 frt 5 kr., beszedendő volna még 560 frt 64 kr.;

b) az alapítványok fölötti rendelkezésről bekvívátott valamennyi alapító nyilatkozata.

Az alapítók 1-ször egy Nagy-Rőczen felállítandó iskolára 25 frt értékű alapítványát Novák Mihály, 2-szor más nevelési czélokra 2000 frtos alapítványát Zsedényi Ede, 100 frtos adományát pedig a b.-csabai egyház hagyományozta, 3-szor, míg az összes többiek, számszerint 45-en, alapítványaikat vissza követelték.

Az alapító-levelek visszaadásának ügye teljesen bevégeztenek jelenthető s további intézkedést nem igényel.

c) A befizetve volt alapítványokra két részlet fizetett és pedig:

I. 47 alapítónak 2751 frt 23 kr.,

II. 46 alapítónak 2532 frt 80 kr., vagyis kinek-kinek alapítványainak kétharmad része, a mint ezen összegek kifizetéséről az elismervények mind feltaláltattak és rendezve egy irat-csomóba összefoglaltattak.

(Folytatása következik.)

Hámos László főispán ő méltósága, miként az alábbi kinevezés is igazolja — Lukács Géza tb. főjegyzőt a megürült főjegyzői állásra a választás megejtéséig helyettesül kinevezte E helyettesi kinevezést egész vármegyénk közönsége igazi örömmel fogadja, mert Lukács Géza tb. főjegyző eddigi munkásságával s kiváló képességével eddig is kimutatta a főjegyzői állásra való rátermettségét. Vármegyénk gazdag kiváló, tehetséges és munkás embereiben, de a közvélemény mégis már a megboldogult főjegyző életében Lukács Gézában Ujháznak méltó utódját ismerte. A kinevezés szövege a következő:

275—1893.

Gömör-Kishont vármegye főispánjától.

Tekintetes Alispán ur!

Folyó hó 3-ról 120. elnöki szám alatt intézett előterjesztéséhez hozzájárulván, az 1886. évi XXI. t.-cz. 87. §-ában gyökerező jogomnál fogva az elhalálozás folytán megüresedett vármegyei főjegyzői tisztii állásra Lukács Géza vármegyei tb. főjegyzőt helyettesitem.

Miről megfelelő további intézkedés végett Tekintetes Alispán urat ezennel értesitem,

Fogadja tekintetes Alispán ur kiváló tiszteltem nyilvánítását.

Rimaszombatban, 1893 november 3-án.

Hámos László s. k., főispán.

V é g z é s,

121—1893.

A helyettesítés megtörténtéről Lukács Géza hivatalból értesítettén, a főjegyzői tisztii állás elfoglalására és az azzal összekötött teendők azonnali ellátására felhivatik.

Rimaszombat, 1893. november 3-án.

Bornemisza László s. k., alispán.

H I R E K.

— **Közgazdasági rovatunk**, valamint több érdekes közleményünk lapunk térszűke miatt jelen számunkból kimaradt; ezeket jövő számunkban fogják közölni.

— **Szinészetünk**. E hó 2-án kezdte meg előadásait Bátorssy Jól szervezett színtársulatával, előadván első előadaskép Karczag Vilmos »Lemondását«. Meg fogunk emlékezni kötelességszerűleg minden előadásról, mert hisz a sajtónak kötelessége a színészet pártolása hogy mégis felületes munkát ne határozzunk végezni, a korai itélkezések mellőzésével fenntartjuk magunknak a társulatról s annak tagjairól akkor megemlékezni, ha a későbbi előadásokból jobban megismerjük őket. — Az e heti műsor a következő: ma, vasárnap »Apja lánya«; kedden »Madarász«, szerdán »Vasgyáros«, csütörtökön »Pezsgő«.

— **A helybelli főgymnasium igazgató-választmánya** mult kedden tartott ülésében elhatározta, hogy a rendes tanári fizetést január hó 1-től 1400 frtra emeli, hogy így a fizetési osztályban is egyenlők legyenek gymnasiunk tanárai az állami gymnasiomok tanáraival.

— **Nekrológ**. Vezéccikkünkben bővebben foglalkozunk Ujházy Lajot, Gömörvármegye főjegyzőjének halálával. Temetésén jelen volt a vármegyei tisztikar Hámos László főispánnal élén. Azonkívül Rimaszombat városnak — mondhatni — egész intelligenciája. A koporsót a következő feliratu koszoruk fűdték: »Gömör-Kishont t. e. vármegye tisztikara szeretett tisztársának«. »Az 1848—48-iki honvéd bajtársai Ujházy Lajosnak«. »Felejtlenül jó bácsikánknak Róza, Mariska és Erzsé«. »Szeretett nagybátyánknak Benyo László és családja«. »Szeretett

jó Lajos bátyámnak Benyo Géza«. »Szeretett bátyámnak Füleky Ujházy Paulin«. »Pihend ki faradalmadat, Ujházy Kálmán és családja«. Édes legyen nyugalma, Raisz Miksáné«. »A jó nagybátyánknak, Benyo Béla és családja«. »A szerető rokon és jó barátunk, Benyo Lajos«. A család a következő gyászjelentést adta ki: »Rozsnyóányai Ujházy István nevelés és gyermekeivel: — Ujházy Kálmán nevével és gyermekeivel; — Schöberl Emil és Károly; — Benyo Béla és László nejeik- és családjaikkal, Benyo Irma férjzett ifj. Szilágy Károlyné férjével és gyermekeivel; — nevelt leányai: Benyo Róza, Erzsébet és Mária férj. Rakottay Józsefné férjével, továbbá nagyszámú rokon és jóbarát nevében is, mélyen megsomorodott szívvel jelentik a szerető testvér, nagybátya, gondos nevelő-apa, illetőleg rokon és jóbarát rozsnyóányai Ujházy Lajosnak Gömör-Kishont t. e. vármegye főjegyzője, volt 1848—1849-iki honvéd-főhadnagynak folyó évi november hó 1-én reggeli 2 órakor, életének 72-ik évében rövid, kínos szenvedés után Rimaszombatban történt gyászos elhunytát. A boldogultnak drága porai folyó évi november hó 2-án, délután 3 órakor fognak az ág. evang. egyház szertartása szerint a helybeli sírkertben — örök nyugalomra letétni. Aldás ésbéke lengjen drága porai felett! Rimaszombat, 1893. nov. 1.

— **A tamásfai-utca** rozsz hidja ellen már felszólaltunk lapunkban; azóta a viszony anynyiban változott, hogy ma már a hid deszkája is kiesett. Mivel ezen utcának, valamint a mellette levő mező-utcának lámpája nincs soha meggyújtva, óva figyelmeztetünk mindenkit, hogy ha kedves az élete, éjjel a nevezett utakon ne járkáljon.

— **A katonák esküje**. A még 1-ső Miksa német császár által 1490-ban kezdeményezett, s nálunk 25 év óta mellőzött azon szokás, mely szerint a besorozott újonczok ünnepélyes esküt teygenek, ez idén, ugy látszik az új hadügyminiszter indítványa folytán ismételten felújult s november 1-én tették le tűzér-ujonczaink is szép ünnepek között esküjüket a méntelep fujonczáival egyetemben. Az eskü letételt istentisztelet előzte meg, melyen Mészáros Bálint plebános celebrált fényes segédlet mellett, s melyen résztvett nemcsak az egész tisztikar, de a polgári honoratorok közül is igen számosan. Misc után a tűzérseg a tölgykoszorúval diszített ágyú körül négyezőlet formált, s Rosenauer József ezredes messzehallható érczes hangján lendületteljes szavakban magyarázta meg nekik az eskü szentségét s az eskütelét jelentőségét, beszédét Németh János hadnagy magyarul, Bauer József hadnagy tótul tolmácsolván. Majd előléptek a német újonczok, s az ágyú előtt fődellen fővel tették le az esküt, melyet Krustyan Rudolf olvasott fel nekik, míg a tót ajkuaknak Bauer, a magyar ajkuaknak Németh hadnagyok olvasták fel az eskümin-tát. Az ünnepélyes aktus után, melynek igen sok nézője volt a csapatok harsogó trombitászó mellett léptettek el az ezredes előtt s vonultak be a kaszárnyába, hol a mai nap emlékére megvendégelték őket s délutánra valamennyiöknek ki-menőt adtak.

— **Az oldalfegyver**. El van hintve a viselkedés kódos véres magva a helybeli tűzérseg s a szabadkai méntelep legénysége között. Nem mulik ünnepnap, hogy a hadiak össze ne mérjék fegyvereiket, s az eredmény egy csomó betörött fej. Így történt ez halottak estéjén is, miker az útközet a szokottnál is nagyobb dimenziókat öltött, s a harc terét az utcáról egyes udvarokba vitték át, a legnagyobb elkeseredéssel kaszabolván egymást ugyanarra, hogy az ezredosz alig győzte varrogatni a sok folytonossági-hiányt. Jó lenne valahogy összebékíteni a két rendű harczos feleket, nehogy tulsok kárt teygenek egymásba.

— **Meghívó**. A gömörmegyei általános tanító-egylet »tornalliai járásköre« f. évi november 7-én d. e. 9 órakor Tornallyan a ref. iskolában tartja meg őszi gyűlését, melyre ugy az egylet 'isztelt t. gjai, mint a tanügy barátai tisztelettel meghivattak. A gyűlés főbb tárgyai: 1. Mintatanítás V—VI. osztályban magyar történelemből, tartja Lefkovicz Ármin. 2. Elnöki megnyitó és jelentések a járáskörben történt változások. 3. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 4. A mintatanítás elbirálása. 5. Az iskola helyisége és felszerelése feletti vélemény nyilvánítása. 6. Értekezés: »Milyen módszeres eljárást és eszközöket használjunk a vallásos, erkölcsös és hazafias nevelés oktatásánál?« Előadó Fekete Győző, bíráló Szombathy László. 7. A jövő tavaszi közgyűlésen tartandó mintatanítás kitűzése. 8. A központi választmány által leküldött és a jövő tavaszi közgyűlésre kidolgozandó tételek kiosztása. 9. A jövő tavaszi közgyűlés helyének megállapítása. 10. Folyó ügyek, indítványok Gömör-pányit, 1893. október hó 30. Faluba János, járásköri elnök.

— **Brauner Gyula** városunk állatorvosa, az állatorvosi tisztí vizsgát kitűnő sikerrel letette, megnyerve ezzel az allami kerületi állatorvosi állásra való képesítést.

— **Orgona megáldás.** Szép és magasztos ünnepély volt mult hó 29-én Szeleze községben. A kétszáz egynehány lelket számláló ág. ev. leányegyház lakói 1200 frtos orgonát hoztak Rieger Testvérek sziléziai gyárából, melynek mint külső csin, mint a beszerkezete minden kívánalmaknak megfelel. E vidéken ez már a harmadik mű, mely ezen hírneves gyárból került ki. E magasztos ünnepély főtényezői voltak nt. Vanza János gümör-fürészi és Bodiczky Mihály helybeli lelkesek. Vanza János lelkes szavakban emelte ki az ünnepélynek horderejét és fenköltött ima kíséretében megáldotta az új, eddig néma orgonát, mely az általa adott jeltre megszólalt Klementin Lajos tiszolczi kántortanító ügyes keze alatt és kipróbáltatott minden változataiban. A második ünnepi szónok volt nt. Bodiczky Mihály, ki szinte az ő fenkölt modorával szép és válogatott szavakban szónokolt, kiemelve az orgona rendeltetését és a híveknek buzgó áldozatkésztségét meleg szavakban köszönte meg. Több lelkesen elénekelt ének elhangzása után, melyek orgonakíséretét a három tanító is eszközölte, az ünnepély be lett fejezve. A templomi ténykedés után az ebéd a tanítónál volt. A tevékeny lelkeseknek ez ma harmadik műve tizenöt év alatt, a mióta ezen egyházban ténykedik. Pongyelokon építette oltárt és hozatott szép képet. Szelezen szép oltárképet és most az orgonát. Bár minden lelkes így szíven viselné magasztos hivatását, mint ő. Éltesse őt az Ur sokáig, hogy még több jót tessen szeretett hívei közt az Ur dicsőségére!

Piaczi árak.

Rimszombatban 1893. november 4-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 6.50—6.60, rozs 5.60—5.70, árpa 6.—6.10— zab 5.80—6.— kukorica 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab ———— mmázánként. — Marhahús 52 kr, Borjuhús 52 kr. Sertéshús 48 kr. kilogrammonként
A rkapitányi hivatal.

Rozsnyón 1893. évi november 4-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 6.10., rozs 4.70, árpa 4.10, zab 3.50 kukorica 5.10, bab 5.00., kása 9.20 hektoliterenként
Sulyán Sándor, rkapitány.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
2058—1893.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi 60-ik t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a rimaszécsi járás főszolgabirájának 2058. számú végzése által Szokolay Nándor ajnácskői lakos, söregi volt körjegyző javára ennek 70 frt +8 kr. magánüzetés hátralékába Sipos Döme Béna község biránál f. évi szeptember hó 7-én lefoglalt és 90 frtra becsült, buza és sertésből álló ingóságok nyilvános árverésen el fognak adatni.

Mely árverés a 205. számú kiküldést elrendelő végzés folytán Béna községében a helyszínen f. évi november hó 6-án délután 2 órára kitűzetik; és arra a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fentemlített ingóságok ezen árverésen az 1881. évi 60 t.-czikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi 60. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

F e l e d, 1893. október 16.

KOVÁCS GÉZA s. k.,

szbirósági kik. végrehajtó

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
2058—1893.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött végrehajtó, az 1881. évi 60-ik t.-cz. 102. értelmében közhírré teszi, hogy a rimaszécsi járás főszolgabirájának 2058—893. számú végzése által Szokolay Nándor ajnácskői lakos, volt körjegyző javára, ennek fizetés hátralékába Balog Barna balogfali lakosnál f. évi szeptember hó 12-én lefoglalt és 130 frtra becsült búkköny és sarjából álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverés a 2058. számú kiküldést elrendelő végzés folytán Balogfala községében végrehajtást szenvedettnek lakásán f. évi november hó 9-ének délelőtt 10 órájára kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi 60. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi 60. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

F e l e d, 1893. október 16.

KOVÁCS GÉZA s. k.,

szbirósági kik. végrehajtó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1407—1893.

Árverési hirdetmény.

Feled község tulajdonát képező

v á s á r i j o g

jövő 1893 ik évi január hó 1-étől, 3 egymásután következő évre nyilvános árverés útján bérbé adatik.

Az árverés f. évi November hó 23-ának d. e. 10 óráján Feled község házában fog megtartatni.

Az árverés feltételei alólírt község előljárásiágánál bármikor megtekinthetők.

Kelt Feleden 1893 évi nov. 2.

Lovcsányi Béla,
körjegyző.

Pótos Mihály,
közs. bíró.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Iroda-áthelyezés!

Ügyvédi irodámat f év november hó 1-től a Jánosi-utca 13. sz. házból

Kossuth-utca 31. sz. alá,

özv. Piskalszkiné urnő házába helyeztem át

Dr. CZINER MIKSA,

köz- és váltóügyvéd.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tokaji Cognac.

Első tokaji cognac-gyár
T o k a j.

Első tokaji cognac-gyár
T o k a j.

Tiszta borkivonat.

Minőség felülmulhatatlan.

Csak akkor valódi,

ha Tokaj város czimerével és beégetett dugasszal van ellátva.

Főraktár:

Heksch Bertalan

fűszer-, vegyes- és csemege-kereskedésében a »fekete kutyához«

R i m a s z o m b a t b a n,

ugyszintén minden jobb fűszerkereskedésben.

REISZ JÓZSEF

férfi- és női divatruháza Rimaszombatban.

Az őszi- és téli idény beálltával felhívom nagyrabecsült vevőimet és a nagyérdemű hölgyközönség becses figyelmét dus választékú árucikkreimre u m.:

Női ruhakelmék, legujabb franczia és cosmanosi mosó barchetok.

Kész női ruhák szövet vagy barchetból 3 frt és feljebb

Kész női blouzok, legujabb divatu barchet, casan vagy szövetből 90 kr. és feljebb

Flu, leány és gyermekruhák barchet, trikó vagy posztóból 70 krtól kezdve.

Női és leány muffok, boák, gallerok, ugyszintén sapkák, minden színben és formában.

Női- és leány diszitett és diszitetten kalapjaimat, minden hozzávaló cikkel.

Nagy választéku férfi- és fiu kalapok,

sapkák, ingek, gallérok, zsebkendők vászon- és selyemből, bőr- és selyem-keztlyűk

Különösen nagy választékban férfi nyakkendők 15 krtól.

Férfi és női Jäger-ingek, nadrágok, harisnyák

e g y e d ü l i f ő r a k t á r a,

Mindenféle galanterie és norinbergi cikkek, illatszerek, szappanok, továbbá pénz- és szivartárczák, sétabotok esernyők, albumok és disztárgyak.

Különösen figyelmeztetem téli cipő nagy raktáromra. 1 pár magas női-posztó cipő 2 frt.

Mindenféle comod- és gyermek-czipők.

Továbbá kész és megkezdett női kézimunkák minden hozzávaló cikkel.

A nagyérdemű közönség eddigi pártfogását megköszönve, továbbra is iparkodni fogok, hogy szolid és pontos kiszolgálás által azt továbbra is kiérdemeljem.